

Mythologia, Padoue, 1616 - 21 : Charron

Auteur(s) : Ferroverde, Filippo (graveur)

Collection Série C - 1615. Filippo Ferroverde, Nove Imagini degli dei (Padoue)

[Nove Imagini, Padoue, 1615 - 085 : Charron](#) a pour reproduction ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Présentation du document

Publication *Mythologiae, siue, Explicationis fabularum libri decem*, Patavii, Apud Petrum paulum Tozziun, ex typographeio Laurentij Pasquati, 1616

Exemplaire HathiTrust : Getty Research Institute -

<https://catalog.hathitrust.org/Record/100240830>

Formatin-4

Pagination p. 102

Exposition virtuelle [La "Mythologie" et ses gravures](#)

Notice créée par [Maria Laura Cucciniello](#) Notice créée le 11/09/2023 Dernière modification le 25/11/2024

*Perritor has horrerndus aquas, & flumina ferunt
Terribili squallore Charon, cui pluvia mero
Canitis inulta iacet, tantum lumen a flamma.
Sordidus exhumus nemo dependet amillus.*

Hic erga omnes implacidus esse dicebatur,
quos trahiebat, neque Reges ac principes ciuitatum
à reliqua multitudine putabat differre,
cum omnes uno ordine nudos, & omnibus hanis
spoliatis cerneret ut tentantur ea carmina:
κατηγορεῖ μῆνος ὅτι ἀτυμβος αἴρει, οὐδὲ ἔλλαχε
τύμβου.

εἰδεῖς τὸν Τίτον, κρίνεται δύσπειρον.
Ἐποπτεῖος ἱστός ταῖς εἰδοῖς ποιεῖται.
Πατέτες εἰσὶν οὐκοῦντες δυστράχαπτοι.
Τυμβοῖτες ξυπότε, κατὰ τοσούδεον λειμῶναι.
Μορτουμένος εἶναι ταντοὶ qui haud cepit honorem,
Quicquid fuit νέτιος πρεγάνδες pondere sati.
Non Ira magis est Agamemnon clarus: & ipsi
Theristae similius Theristis pulcherrima proles.
Hi pariter nudi atq[ue] inopes per regna vagantur.
Vibrarum apia suis referentes premia fadis.

Testatur Lucianus in dialogo de luctu, moris id fuisse apud antiquos, ut obolum numismata
per exiguum in os singulis mortuis includerent, p
nanum esse Charontis arbitrabatur, cū ita scribat:
αὐτοὶ εἰ τειδάντες ἀτομένη τὸν οἰκεῖον πράστα
μεν σφραγεῖσθον, εἰς τὸ στύγωντες θυνταρ
εὐτῷ μετέβη τὸ τριβολεῖ τὸν ραυτόντας γεν-
εράντοι. Quare cum quis ē domestice obierit, pri-

mum quidem obolum illi in os depositum nanum
portioris fore arbitrarentur. Is autem nummulus
Danace à Grecis dicebatur, sicuti testatur Cal-
limachus his carminibus in Hocale:
τόντα τοὺς νέκταρες πορφυρίου, οὐτι πεπονταί,
μένοις ἐστι πολιμνότε μηδεμία σημεῖον αὐτοῖς.
ἄλλα κανοῖς τριμέτροι νέοις ἀλλεπτικοῖς ιστούν
Βάθρον, οὐ διαφένει τιδεύεται οὐτε απένται.
Idcirco nulli naulum portare feruntur
νέκταρες εἰς τὴν ζωὴν: nisi sacra feramus
Νοσούς sufficiens, adeunt Acherusia tempora
Οὐδὲ illi vacuet: danace non indiget οὐδείς.

Aristophanes autem in Rhinis duos oboles
postea naulum eiusdem fuisse, scriptus in his
versibus:
εὐ ταξιαρχία τούτοισις ἀνθρώποις
Ναῦτος διδόει δύο σθόνα μετάδιον λαβεῖσι.
Mercede capta nauta se senex vibet
Bini obolu in nau parua protinus.

Neque tamen ea parua mercede semper con-
tentus fuit, sed aliquando ab Atheniensium Im-
peratoribus, ne illi aquari multitudini cogeren-
tar, nescium est Charonti stipendum, & vix ad
triobolum permentum est. Tanta fuit antiquorum
nonnullorum dementia, ut inferos etiam
avaritia & humorum desiderio vexati arbit-
rati sint dictur nonnullos Charon vivos ad in-
feros trahiisse: nā Hercules, Ulysses, Orpheus,
Aeneas, Theseusque co-descendisse memoran-